

Innstilling fra arbeidsgruppen for nasjonal samordning av doktorgradskurs i samfunnsfag

1. Arbeidsgruppens oppdrag, sammensetning og møter

Arbeidsgruppens oppdrag er gitt i e-post av 10.12.07 fra sekretæren i Nasjonalt fakultetsmøte i samfunnsvitenskapelige fag:

"Det nasjonale fakultetsmøtet i samfunnsvitenskapelige fag diskuterte tidligere i år muligheter for en bedre koordinering og samordning av ph.d.-utdanningen på tvers av institusjoner og fag. Med en slik samordning vil kandidatene få et større tilbud av relevante kurs, en bedre regularitet og forutsigbarhet og for disse tilbudene, og bedre samforståelse av kurskrav og uttelling i studiepoeng på tvers av institusjoner og fag. Fakultetsmøtet ba derfor om at det ble nedsatt en mindre, nasjonal arbeidsgruppe med det formål å realisere en slik samordning, ledet av professor i sosiologi Gunn Birkelund ved SV/UiO.

Det nasjonale fakultetsmøtet fant det ikke rimelig å trekke inn psykologi i dette arbeidet, siden faget ikke hører inn under Det nasjonale fakultetsmøtet i samfunnsvitenskapelige fag. Representantene for økonomi i det nasjonale møtet ga uttrykk for at det var liten interesse for ytterligere koordinering i deres fag. Økonomifaget skal derfor heller ikke bli inkludert i gruppens arbeid i denne omgang.

Fakultetsmøtet ber på bakgrunn av ovenstående om at UV-fakultetet ved UiO, SV-fakultetet ved Universitetet i Bergen og SVT-fakultetet ved NTNU oppnevner et medlem hver til denne arbeidsgruppen, med sikte på å få i gang arbeidet over nyttår 2008."

Etter henvendelse til fakultetene nevnt over fikk arbeidsgruppen denne sammensetningen:

- Professor Gunn E. Birkelund, SV/UiO (leder)
- Førsteamanuensis Ola Erstad, UV/UiO
- Professor Ann Nilsen, SV/UiB
- Professor Kristen Ringdal, SVT/NTNU

Seniorrådgiver Svein-Erik Grøndahl (SV/UiO) har vært sekretær for gruppen.

Arbeidsgruppen har hatt to møter: 29.02.08 i Oslo og 14.05.08 i Bergen. Til det siste møtet ble SV-fakultetet i Tromsø invitert, og stilte med:

- Førsteamanuensis Hans-Kristian Hernes, SV/UiT

Leder og sekretær for arbeidsgruppen hadde også et uformelt formøte i Oslo 27.06.07 med lederne for tre av fagrådene innen samfunnsfagene, som på det tidspunkt var ansatt på SV-fakultetet/UiO.

Arbeidsgruppen har ikke fått noen formell frist for sitt oppdrag, med fått signaler at det ville være ønskelig dersom det kunne foreligge en innstilling til det nasjonale fakultets-formøtet 22. mai. Avslutningen av arbeidet med innstillingen etter siste møte har derfor skjedd under betydelig tidspress.

2. Hvorfor bør vi satse sterkere på felles nasjonale kurs og nasjonale rammer?

Nasjonale doktorgradskurs er ikke uvanlig i noen av de samfunnsvitenskapelige fagene. Når fakultetsmøtet nå ønsker en sterkere og mer systematisk satsing på slike nasjonale kurs kan det gis flere begrunnelser, som delvis er nevnt i oppdraget til arbeidsgruppen:

1. Nasjonalt kan det være mulig økonomisk å tilby kurs der deltakerantallet ellers hadde vært for lite for det enkelte fakultet/enhet. Det kan gi *flere tilbud som er relevante* for den enkelte ph.d.-student¹, som direkte eller indirekte støtter opp under deres avhandlingsarbeid (eller eventuelt den profil de ønsker å gi sin emneportefølje). Etterlysning av flere relevante tilbud er kanskje det punkt ph.d.-studentene oftest trekker fram når det gjelder forbedring av utdanningsdelen av forskerutdanningen.
2. *Kvaliteten på kurstilbudene* kan heves gjennom nasjonale kurs. En får flere faglige ressurser å spille på mht nasjonal fagekspertise, og trolig til å bruke på internasjonale forelesere sett undre ett. Kvaliteten på kursene kan også bli høyere siden deltakere på nasjonale kurs ofte vil ha jevnere og/eller høyere kompetanse på temaområdet. Møtet mellom deltakere fra ulike fagmiljøer kan gi nye, spennende faglige debatter. Nasjonale doktorgradskurs kan redusere behovet for godkjenning av kombinerte master- og doktorgradskurs, og/eller rene masterkurs. I dag blir det i enkelte tilfeller gitt studiepoenguttelling (ofte lavere) for ph.d.-studenter på enkelte masterkurs.
3. Nasjonale kurs bidrar til å *skape eller videreutvikle faglige nettverk*. Det trenger ikke være slik at man bare tenker "smalt" om nasjonale kurs, og heller ikke nødvendigvis bare innenfor ett fag. Faglige, økonomiske og fagsosiale grunner kan også tale for nasjonale kurs på noen bredere tema.
4. Samordning av nasjonale ph.d. kurs vil bidra til større forutsigbarhet (jfr. punkt 3.1.4).
5. Flere nasjonale forskerskoler vil forsterke behovet for fastlegging av felles nasjonale rammer.

3. Hva må til for å realisere en slik satsing?

Realiseringen er avhengig både av oppslutning fra tilbuds- og etterspørselssiden, om man vil benytte markedsterminologi. Sett i forhold til de sentrale aktørene vil det si:

- *Institusjonene* (enhetene, fakultetene) må se seg tjent med å selv gi eller godkjenne andres nasjonale kurs, og
- *Ph.d.-studentene* må finne det fornuftig og praktisk mulig å følge nasjonale kurs gitt ved andre nasjonale institusjoner.

La oss se på det siste først.

3.1. Betingelser eller ønsker fra ph.d.-studentene

Selv om punktene under tar utgangspunkt i behov/ønsker fra ph.d. studentene, vil *løsningene* på ph.d.-studentenes behov nesten alltid ligge på institusjonene. Slik sett kan ph.d.-studentenes problem oftest være institusjonenes, som vil det gå fram av punktene som følger.

¹) I denne innstillingen vil betegnelsen ph.d.-student bli brukt for doktorgradsstudenter/kandidater.

3.1.1. Konsentrerte kurs

En nærmest selvsagt forutsetning for nasjonale kurs er at kursene gis *konsentrert i tid*. Det betyr at fagmiljøene bør ta hensyn til dette ved opplegget av egne kurstilbud som kan være aktuelle som nasjonale kurs. Søsterinstituttene organisering av kurstilbud som kan ha nasjonal interesse kan slik sett være et tema i møter i fagrådene regi.

3.1.2. Dekning av merutgifter

Som for utenlandsopphold (konferanser, forsknings- eller studieopphold, mv) kan en ikke basere seg på at ph.d.-studentene dekker merutgiftene til reise og opphold av egen lomme, selv om slike nasjonale reiser og opphold relativt sett er korte. Studentene bør få dekket merutgiftene knyttet til deltakelse på nasjonale ph.d.-kurs.

3.1.3. Tilpassing av nasjonale kurs til egen studieplan

Størrelsen på emnene/kursene varierer mellom og innen fakultetene. Konsekvensen for ph.d.-studentene blir redusert bruksverdi i snever forstand for emner/kurs på tvers, fordi de ofte ikke "går opp" i forhold til krav til egen studieplan innen en total ramme på 30 studiepoeng. Omfattende kurs (mange studiepoeng, 15 om vi setter det på spissen) vil oftere gi ph.d.-studenter mange "unødige" studiepoeng i forhold til egen plan og merutgifter (punkt 3.3.2) sammenlignet med mindre kurs. En tilsvarende effekt har de studieplanene der det er små "åpninger" for eksterne kurs. Samlet tilsier dette at nasjonale kurs bør ha en felles ramme mht studiepoeng, og at disse rammene ikke er for omfattende.

3.1.4 Informasjon i tide om de nasjonale kursene

Doktorgradsstudentene ønsker generelt bedre *forutsigbarhet* når det gjelder kurstilbudene ved våre institutter/fakulteter. Eksterne deltakere forsterker behovet for lengre tidshorisont når det gjelder å tilby nasjonale kurs, og et systematisk opplegg for å få gjort tilbudene kjent ved andre institusjoner. Planleggingsbehovet kommer vi tilbake til i avsnitt 3.2.2, der denne utfordringen er sett fra institusjonenes side.

3.1.5 Ph.d.-studentene må ha prioritet mht opptak på ph.d.-kurs.

Sett fra studentenes side hjelper det lite at de lang tid i forveien får informasjon om et interessant nasjonalt kurs ved en annen institusjon, hvis de når kurset arrangeres ikke kommer med. De nasjonale ph.d.-studentene må ha høy prioritet, eventuelt etter arrangørens egne ph.d.-studenter. Det betyr at ph.d.-studenter har forrang fremfor andre interesserte, som f. eks. studenter som ennå ikke er tatt opp på et ph.d.-program, høgskolelektorer, forskere ved eksterne institutter, etc. Dette kan gjerne nedfelles i bestemmelser ved den enkelte institusjon, slik en har det i Tromsø.

Det kan nevnes at den nye forskriften for UiO sier at kurs tatt mer enn 2 år (ved andre institusjoner 5 år) før opptaket ikke skal godkjennes. Det berører ikke direkte krav til kursene som sådan, men kan være nyttig informasjonen som bør gis til eventuelle deltakere på nasjonale kurs som foreløpig ikke har fått opptak.

3.2 Institusjonenes ansvar: Samordning av kvalitetskrav og uttelling som betingelser for nasjonale kurs

Dersom en skal få til en bedre koordinering og samordning av kurs, forutsetter det *noen felles rammer for slike doktorgradskurs*. Slike felles rammer kan skape en nødvendig tillit til

hverandres utdanninger, bidra til en opplevelse av likebehandling sett fra ph.d.-studentenes side, og dessuten være arbeidsbesparende og gi en kvalitetssikring av utdanningen.

Utfordringen med felles rammer har det vært arbeidet med nasjonalt tidligere. I Vedlegg 1 er det tatt inn veiledende retningslinjer for doktorgradskurs, godkjent av Det nasjonale fakultetsmøtet i 1997 (etter forarbeid i et nasjonalt forskerutdanningsutvalg)², men slik at det er referanser til omleggingen i 2003 fra vekttall til studiepoeng, og til karakterskalaen A-F.

3.2.1 Det faglige nivået på doktorgradskurs mht ledelse, lærere og deltakere

Dette er omtalt i punkt 3 i Vedlegg 1, og synes lite problematisk. Vi kjenner ikke til at det er reist tvil og godkjenning av kurs gitt ved andre samfunnsvitenskapelige fakulteter på dette punktet. Dagens praksis mht. til å godkjenne emner/kurs på masternivå som doktorgradskurs varierer imidlertid mellom institusjonene. Dette oppfordrer vi Nasjonalt fakultetsmøte til å se nærmere på, og eventuelt utarbeide retningslinjer for slik godkjenning.

3.2.2 Aksept for studiepoengtildeling

Satsing på nasjonale kurs forutsetter en *samforståelse for kurskrav og uttelling i studiepoeng*. En slik samforståelse er viktig for tilliten mellom institusjonene, spesielt fordi

Universitetsloven ikke gir anledning til å overprøve studiepoengsetting og evalueringsform fra en av de andre institusjonene.³ Her har det vært gnisninger mellom søsterinstitusjoner⁴ og mellom fag internt på enkelte fakulteter når det gjelder hvilken uttelling i studiepoeng et bestemt kurs bør ha.

Det er viktig å skape en best mulig omforent forståelse av uttellingen i studiepoeng for kursene. Som utdanning betraktet er det naturlig å ta utgangspunkt i den internasjonale ECTS-skalaen og nasjonale (UHR) retningslinjene. I et brev fra UHR⁵ til nasjonale fagråd, fakultetsmøter og profesjonsråd i 2006 heter det:

"Vi har i dag en norm for arbeidsomfang per studiepoeng definert gjennom UH-lovens § 3.8 som slår fast at studieåret er 10 måneder og at et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng. Det gir en norm på 25-30 arbeidstimer for studenten per studiepoeng."

Denne normen på 25 og 30 arbeidstimer per studiepoeng gjelder også forskerutdanningen. Arbeidsgruppen har ikke gått nærmere inn på hva denne normen kan svare til når det gjelder pensum/forarbeid, undervisningstimer (inklusive pc/lab-øvelser) og tidsbruk ved ulike dokumentasjonsformer (avsluttende paper/essay spesielt). Som det fremgår av eksempeloversikten over ph.d.kurs gjengitt i Vedlegg 2, varierer både retningslinjer og praksis en god del, og vi oppfordrer Nasjonalt fakultetsmøte til å utrede dette nærmere med tanke på å utarbeide en omforent standard. Antall studiepoeng som gis skal gjenspeile den forventete tidsbruken på en realistisk måte, slik at man verken gir for mange ('kaster studiepoeng etter studentene') eller for få studiepoeng (overarbeidete ph.d.-studenter som ikke blir ferdige med paper/kurskrav).

²) Vedlegget viser tilpassingen ved SV/UiO før 2003, og slik at punktene 1-4 er "nasjonale". De enkelte fakultetene har nå egne retningslinjer som i stor grad synes å bygge på disse retningslinjene fra 1997.

³) Universitetslovens formulering i § 3.5, "Fritak for eksamen eller prøve skal gis når det godtgjøres at tilsvarende eksamen eller prøve er avlagt ved samme eller annen institusjon", er tolket slik. Dette skal også gjelde internasjonalt innen det europeiske utdanningssamarbeidet, som en del av Bologna-prosessen.

⁴) Jf. disputten mellom sosiologimiljøene i Bergen og Oslo i januar/februar 2007.

⁵) UHR 18.10.06: "Standarder/normer for studentenes arbeidsomfang knyttet til et studiepoeng."

Dersom vi større grad ønsker å gjøre bruk av emner på tvers av fag eller institusjoner, kan det dessuten tilsi at emnetilbudene i større grad bør standardiseres. Tabellen under viser hovedstrukturen av utdanningsdelen samfunnsvitenskapelige fakulteter:

Tabell 1: Hvordan er utdanningsdelen på 30 studiepoeng (et halvt år) strukturert i hovedtrekk ved de samfunnsvitenskapelige fakultetene mht studiepoeng?*

Temagruppe	SV/UiB	NTNU	SV/UiT	UV/UiO	SV/UiO
Vitenskapsteori	10	10	10	9	5
Teori/substans	5-10 (9)	10	20	13	15 (10-20)
Metode	5-10 (9)	10	(15-20)	8 (4+4)	10 (5-15)
Formidling	3	-	-	-	-

* Inkluderer ikke samfunnsøkonomene, som har hhv. 60 sp i Bergen og ved NTNU, 45 sp i Oslo. Også andre enkeltfag ved fakultetene over har avvikende studiepoeng i forhold til tabellen over.

Basert på denne oversikten vil arbeidsgruppen foreslå at to standarder på emnestørrelse på de nasjonale ph.d.-kursene: enten 5 eller 10 studiepoeng.

3.2.3 Eksamensform/dokumentasjonskrav

Normalt skal doktorgradskurs ha en form for eksamen eller dokumentasjon, se eksempler i vedlegg 1. De fleste doktorgradskurs som tilbys gir studiepoenguttelling for deltakelse samt godkjent paper/eksamen. Ved noen enheter gis i dag også uttelling kun for deltakelse på enkelte kurs.

Arbeidsgruppen mener at når det gjelder nasjonale kurs, så må det stilles krav til eksamen/dokumentasjon, ikke bare at undervisningen er fulgt. Men institusjonene må kunne akseptere litt ulike former, ikke bare for eksempel paper.

3.2.4 Akkreditering

Nasjonale ph.d. kurs kan bare tilbys av institusjoner som har doktorgradsprogram i det aktuelle området/faget. Dersom andre enheter ønsker å tilby kurs for forskerutdanning som skal gi studiepoenguttelling for ph.d.-studentene, må det skje i samarbeid med de akkrediterte enhetene.

3.2.5 Kursevaluering

Arbeidsgruppen mener at nasjonale kurs bør evalueres av studentene i en eller annen form, slik at lærerne får tilbakemelding på undervisningen og oppsummering av kurset. En slik evaluering trenger ikke være særlig omfattende, men vil være et nyttig hjelpemiddel for å videreutvikle ph.d. kursene.

3.2.6 Registrering

Alle ph.d.-studenter som har fullført et nasjonalt ph.d. kurs bør registreres i det felles studentregister, FS.

3.3 Organisering og samordning av de nasjonale kurstilbudene

3.3.1 En samordnet, rullerende plan

Det vil stadig dukke opp spontane muligheter til gode, nasjonale tilbud. Slike muligheter er det god grunn til å slå til på - men de bør være unntaket. Nasjonale kurs bør i større grad enn

nå gis etter en rullerende plan over flere år utarbeidet av de samarbeidende fag og fagmiljøer. Det gjelder både fordi en da sikrer en rimelig tidsspredning og regularitet for aktuelle tema, en større forutsigbarhet for ph.d. studentene med hensyn til når og hvor aktuelle kurs tilbys, og en fornuftig fordeling av kurstilbudsbyrdene mellom institusjonene (se neste punkt). Arbeidsgruppen ser for seg en modell der en tar sikte på at nasjonale kurs (tid, sted, tema i hovedtrekk) varsles ca 2 år i forkant. I en slik samlet plan kan også at lokale, og nordiske/internasjonale kurstilbud trekkes inn. Satsingen på nasjonale kurs er ikke ment å gå på bekostning av en sterkere internasjonalisering av forskerutdanningen.

I praksis må den nevnte planleggingen i første omgang skje i regi av de enkelte fagrådene, som bør ha ansvar for samordning av de nasjonale ph.d.-kursene. Ettersom fagrådene ikke nødvendigvis inkluderer de lokale forskerutdanningsansvarlige ved fagmiljøene, bør fagrådene vurdere å sette ned en undergruppe som får ansvar for denne koordineringen. Ettersom en slik koordinert kursplan må ses i sammenheng med enhetenes ressurser bør planer for nasjonale forskerkurs drøftes av instituttlederne ved enhetene samlet i de enkelte fagråd.

Arbeidsgruppen antar at en rekke kurs kan passe eller tilpasses til flere fag, blant annet mer spesielle metodekurs. En bedre koordinering innen de ulike fagene vil gi bedre muligheter for å samordne en del kurs også på tvers av fag.

Annonseringen av kurstilbudene blir viktig med slik langsiktig planlegging. Flere fag viser på sine nettsider til kurstilbud på doktorgradsnivå fra sine søsterinstitutter. SV/UiO har en relativt enkel, nasjonal kursportal for alle samfunnsfagene, og fortsetter gjerne med en slik tjeneste innenfor den ressursramme som går med til å vedlikeholde portalen i dag. Det er viktig at de lokale forskningsansvarlige passer på at deres nasjonale kurs blir registrert i eller via denne portalen.

3.3.2 Hva med utgiftene til å arrangere nasjonale kurs?

Gruppen er bekymret over at doktorgradskurs generelt, og ikke minst nasjonale kurs, innebærer kostnader *for den som arrangerer kursene* som ikke motiverer enhetene/fakultetene til å ta initiativet til og stå som arrangør av nasjonale doktorgradskurs. Siden resultatmidler bare knyttes til egne, ferdige doktorander, ikke til studiepoeng på (doktorgrads)emner slik det er på bachelor- og masternivå, vil det kortsiktig og ut fra egeninteressen lønne seg økonomisk å la egne ph.d.-studenter følge kurs ved andre universitetsinstitusjoner (de er stor sett gratis), i stedet for å arrangere kurs selv. Denne insentivordningen kan virke demotiverende i forhold til å arrangere nasjonale og internasjonale kurs på høyt faglig nivå.

Fagrådene, som har ansvaret for å koordinere kursene, må sørge for å finne en forsvarlig ressursmessig balanse mellom kurstilbyderne.

Fakultetene/enhetene bør sette av midler til å arrangere ph.d.-kurs. Dette er nødvendig for å dekke ekstrautgifter blant annet til å hente inn utenlandsk ekspertise til å heve kvalitetsnivået på spesialiserte kurs.

Fakultetsledelsene bør øke ressursene til å arrangere nasjonale ph.d. kurs. Det er arbeidskrevende å arrangere slike kurs, og enhetene bør se til at lærerne gis en forsvarlig uttelling i timeregnskap el lignende for dette. På tilsvarende måte må det settes av administrative ressurser til å bistå de fagansvarlige med å arrangere nasjonale ph.d.-kurs.

4. Sammenfatning

En bedre koordinering og samordning av ph.d.-utdanningen på tvers av institusjoner og fag vil styrke doktorgradsutdanningen i samfunnsfag. Arbeidsgruppen har enstemmig samlet seg om følgende anbefalinger:

- De nasjonale ph.d.-kursene må være konsentrerte i tid.
- De nasjonale ph.d.-kursene må ha samme omfang, og arbeidsgruppen anbefaler enten 5 sp eller 10 sp.
- Alle nasjonale kurs skal ha eksamens/dokumentasjonskrav, bare deltakelse er ikke nok.
- Nasjonale kurs skal evalueres av de deltagende ph.d.-studentene i en eller annen form, som tilbakemelding til forelesere/arrangører.
- Enhetene må dekke ph.d.-studentenes merutgifter ved deltakelse på nasjonale ph.d. kurs.
- Forutsigbarhet må sikres og kursene må planlegges over lengre tid. Arbeidsgruppen anbefaler at det utarbeides langsiktige planer for nasjonale ph.d.-kurs, slik at studentene får informasjon om planlagte nasjonale ph.d.-kurs minst 2 år i forveien.
- Ph.d.-studentene ved de samarbeidende institusjonene må gis prioritet ved opptak på de nasjonale kursene, eventuelt bare etter arrangørens egne ph.d.-studenter.
- Ansvar for den nasjonale koordineringen ligger hos de nasjonale fagrådene. Planer og implementering må følges opp av enhetene og det nasjonale fakultetsmøte.
- Enhetene (fakulteter og institutter) må prioritere ressurser til nasjonale ph.d.-kurs.
- Det bør utarbeides samordnende standarder for krav til ph.d.-studentenes arbeidsinnsats på nasjonale ph.d.-kurs. Dette oppfordrer vi Nasjonalt fakultetsmøte til å se nærmere på.

Gunn E. Birkelund
(leder)

Ann Nilsen

Kristen Ringdal

Hans-Kristian Hernes

Ola Erstad

Svein-Erik Grøndahl
(sekretær)

Veiledende retningslinjer for godkjenning av doktorgradskurs⁶

Punktene 1-4 i retningslinjene ble anbefalt av Nasjonalt fakultetsmøte i samfunnsvitenskapelige fag 14.11.97. Retningslinjene gjelder ved SV-fakultetet i Oslo for alle doktorgradskurs [før 2003]

1. Godkjenningsprosedyre

Det er instituttet/fakultetet, eller den person/utvalg det bemyndiger, som godkjenner konkrete interne og eksterne kurs (omfang og nivå), ikke den enkelte kursholder eller veileder.

Klage på godkjenning behandles av Programstyret for ph.d.-graden.

Dersom det viser seg at samme kurs gir ulik uttelling ved lærestedene, skal det tas opp på nasjonal basis.

2. Godkjenning av kurs tatt før opptak

Et kurs som har inngått i en ph.d. students utdanning på lavere eller høyere grad, kan ikke også gi uttelling som doktorgradskurs. Kurs tatt under master/hovedfagsstudiet, før fullført høyere grad, bør normalt ikke godkjennes som del av forskerutdanningen, selv om de ikke har inngått i utdanningen på høyere grad.

Ordinært vil ikke kurs eldre enn fem år forut for opptaket bli godkjent. Flertallet av kursene kan normalt heller ikke være fullført før opptaket på forskerutdanningen.

3. Nivå for godkjenning som doktorgradskurs:

- Hovedforeleser og kursansvarlig på høyt nivå (dvs. som selv har dr.grad eller tilsvarende)
- Deltakelse dominert av forskerrekrutter eller etablerte forskere/lærere. Enkelte master/hovedfagsstudenter med relevante prosjekt kan delta uten at det rokker ved nivåkravet.
- «Bestått»-kravet ved dokumentasjon svarer til et laudabelt hovedfagsnivå

4. Kriterier for beregning av omfang (studiepoeng) for doktorgradskurs

I vurderingen tas det utgangspunkt i at 3 studiepoeng (1 vekttall) svarer til ca. 2 ukers heltids arbeidsinnsats. I denne vurderingen trekker en inn tid medgått til selve undervisningen, for- og etterarbeid, og hvor arbeidskrevende dokumentasjons- eller evalueringsformene er.

Et kurs på tre vekttall/ni studiepoeng kan eksempelvis svare til:

- Et undervisningsomfang på minimum 20 timer,
- fordelt over minimum 3 dager,

⁶ Det siktes her til kurs betegnet som dr.gradskurs. Også kurs på master/hovedfagsnivå kan i spesielle tilfeller, presisert i de enkelte studieplaner, godkjennes som kurs under det enkelte program, jfr. punkt 2. Karakter på kurseksamen må være [A eller B] laud eller tilsvarende.

- inkl. et pensum/litteraturomfang på 500-700 sider, og
- avsluttet med et paper/essay

5. Dokumentasjon av opplæringsdelen

Normalt kreves det at gjennomføring av de enkelte kurs/tilbud under opplæringsdelen av doktorgradsprogrammet dokumenteres ved én eller flere følgende former:

- Forberedt skriftlig eller muntlig framlegg/innlegg
 - Øvelser
 - Medvirkning i faglig planlegging og gjennomføring av konferanse eller seminarrekke
 - Skriftlig eksamen
 - Muntlig eksamen
 - Essay e.l.
 - Skriftlig rapport (fra konferanse, seminar mv.)
-

Eksempler på doktorgradskurs innen samfunnsfag mht studiepoeng, undervisningstimer, eksamensform mv.

Vedlegg 2
14.05.08

INSTITUSJON	KURS (tittel, emne)	STUDIE- POENG	UNDERV.- TIMER (antall forelesere)	PENSUMOMFANG, litteratur	EKSAMENSFORM	ANNET (øvelser, spes. krav, mv)
Retningslinjer NTNU - eksempel (gml)	(generelt)	9 sp (3 vektall)	Min. 20 t, fordelt på min. 3 dager	Omfang på ca 500- 700 sider	Paper/essay	
Retningslinjer UiO/ statsvit; eksempel	(generelt)	10 sp	Min. 20 t, fordelt over min 3 dager	700-900 sider	Kursoppgave på 6000-10000 ord	
Retningslinjer UiO, Oslo Summer School	(generelt)	10 sp	5 dager, 20 t	Core litt. 700-900s + forutsatt grunnlitt.	6000 – 10000 ord (vurdert av foreles.)	Kan være it- workshop i till.
Retningslinjer UiB/ Psyk.fak. - eksempel	(generelt)	10 sp	Minimum 3 dager	Kjernelitteratur på 500-700 sider	Essay på 4000-6000 ord	
Retningslinjer UiB/SV-fak – eks.	(generelt)	10 sp	Min. 20 t, fordelt over min 3 dager	Kjernelitteratur på 500-700 sider	Paper på 4000-6000 ord	
Retningslinjer UiT/SV-fak – eks.	(generelt)	10 sp	Min. 20 t, fordelt over min 3 dager	Minimum 500 sider	Paper på omtrent 15 sider	
SV/UiB	<i>Analysing comparative research (metoder)</i>	3/6/9 sp	3 dager	700 s.	Ingen (3 sp), paper- presentasjon (6sp) 4000-6000 ord(9 sp)	
SV/UiB	<i>Class Analysis: Contemporary Issues and Apporoaches</i>	9 sp	3 dager	Kjernepensum 700 s	Godkjent essay for 9 sp som over	
SV/UiB	<i>Technology and the public sphere</i>	8 sp	3 dager	650 s.	Godkj. Essay på 6000 ord	
SV/UiO; sosiol og økonomi (forsk.skole SV/UiO/statsvit.	<i>Health, Social Inequality and The Labour Market</i> <i>Demokrati: Forutsetninger og sammenbrudd</i>	6 sp 10 sp	3-4 dager 5 dager; 28 t (1 t forel., 1 t diskurs)	leseliste Basislitt. på 937 s.	Paper forutsatt Kursoppgave på 6000-10000 ord	Max 15 deltakere
SVT/NTNU; SOS8515	<i>Avansert statistisk dataanalyse i samfunnsvit.</i>	10 sp	4-5 dager	Ca 800 s	Paper 20-25 s (6 – 8000 ord?)	PC-øvelser 24-30 t

Eksempler på doktorgradskurs innen samfunnsfag mht studiepoeng, undervisningstimer, eksamensform mv. forts

INSTITUSJON	KURS (tittel, emne)	STUDIE- POENG	UNDERV.-TIMER (antall forelesere)	PENSUMOMFANG, litteratur	EKSAMENSFORM	ANNET (øvelser, spes. krav, mv)
STV/NTNU GEOG8560	<i>Geografi, helse og utvikling II</i>	10 sp	Forelesn., seminar over 2 terminer	(ja)	Oppgave hvert semester	
STV/NTNU PED8004	<i>Fra moderne til postmoderne pedagogikk</i>		Forelesn., seminar over 2 terminer	(ja)	Oppgave hvert semester	
SV/UiT SVF-8035/8034	<i>Philosophy of Science.</i>	7 s (ev 3 sp)	4 dager, 23 t	(Lang), valgfri leseliste	Paper 12-15 s (7 sp) eller 7-10 s (3 sp)	Bare krav om 2 dager for 3 sp
SV/UiT SVF-8038	<i>Forskningsetikk</i>	3 sp	Over 3 dager	Litteraturliste	Muntlig present. + paper på ca 5 s	
SV/UiT SVF-8039	<i>Kvalitativ dataanalyse – multippel korr.analyse</i>	5 sp	2 dager	litteraturliste	Paper på 10-15 s	
SV/UiT SVF-8040	<i>Kvalitativ forskning med vekt på intervju og analyse...</i>	5 sp	2 dager (min 4 forelesere)	Anbefalt litteratur (liste)	Paper ca 10 sider	
SV/UiT SVF-8037	<i>Prosjektdesign og metodologi</i>	5 sp	3 dager; ca 10 t forelesn/paneldebatt	Pensumliste + anbefalt litteratur	Paper på ca 10 s.; Aktiv deltakelse	
UV/UiO	<i>Kvalitativ metodologi</i>	1,5/4,5 sp	3 dager; 21 t (6 forelesere)	Litteraturliste	Paper i forkant eller etter avsluttet kurs	1,5 sp uten paper.
UV/UiO	<i>Vitenskapsteori</i>	9 sp	3 samlinger om våren	Mye litteratur innen ulike temagrupper	Format (4-5 s) + essay (10-12 s)	Essayutkast ut i Classfronter